

att Kungl. Maj:t ville låta verkställa en utredning angående lämpligheten af arfsskattemedlens afsättande till en särskild fond, som endast må användas till ändamål, hvartill upplåning eljest skulle behövas, och framlägga det förslag, hvartill denna utredning må föranleda.

Stockholm den 31 januari 1910.

Erik Palmstierna.

Nr 174.

Af herr **Ericsson** i Ofvanmyra, *i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse af 3, 8, 41 och 58 §§ af förordningen den 18 september 1908 angående stämpelafgiften.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 22 till innevarande Riksdag föreslår Kungl. Maj:t Riksdagen bland annat att antaga ett förslag om höjd bouppteckningsstämpel eller arfsskatt. Detta förslag innebär icke någon annan rubbning i nuvarande grunder för bouppteckningsstämpeln än i fråga om skatteskalorna. Den nu gällande uppdelningen i klasser af arftagare bibehålles oförändrad.

Omläggningen af skatteskalorna i den föreslagna arfsskatten är dock så afsevärd, att denna skatt därmed beräknats skola lämna omkring 3,000,000 kronor mera än för närvarande, eller i det närmaste dubbelt mot nu.

Det kan således icke förnekas, att Kungl. Maj:t härvidlag föreslagit Riksdagen att taga ett synnerligen djupt grepp i de hopsparade tillgångar, arflåtarna lämna efter sig; men man måste å andra sidan erkänna, att

denna skatt i de flesta fall är den af alla direkta skatter, som lättast kan bäras. Detta dock under den förutsättning, att man går försiktigt till väga med de mindre arfslotterna och befriar de lägsta, särskildt då det gäller arftagares lott i rätt nedstigande led, men ökar skatten progressivt för de större arfslotterna och tar mera, då lotterna tillfalla sido- eller fjärmare slägtled.

Det föreliggande förslaget är också byggt på dessa sunda principer, men det kan ifrågasättas, huruvida man icke vid en sådan omläggning af skatteskalorna, som här föreslagits, bort mera ömma för de lägsta lotterna i klass I, än som nu skett.

I Norge är af hvarje arfslott ett belopp af 1,000 kr. skattefritt.

I Finland drager bouppteckningsinstrument icke stämpel, då behållningen i boet understiger 3,000 mark och arflåtaren efterlämnat maka eller bröstarfvinge.

I Danmark äro efterlevande make och barn under 18 år fria från arfsskatt, när värdet af arfslotten icke öfverstiger 1,000 kronor.

I Tyskland äro make samt barn och deras afkomlingar fria från arfsskatten.

Med dessa exempel från angränsande länder för ögonen, förefaller det, som man äfven hos oss borde i någon större utsträckning, än som nu är fallet lämna de mindre arfslotterna under klass I i fred.

Att, såsom det kungl. förslaget innehåller, börja beskatta en arfslott på 400 kronor med 2 kr. 40 öre, eller 60 öre per 100 kr., har ingen annan grund för sig än den, att man under de senaste åren, enligt gällande stämpelförordning, uttager arfsskatt under klass I, då arfslott uppgår till 400 kronor. Men däremot skulle man kunna anföra många ömmande omständigheter, som tala för en utsträckning af stämpelfrihet för de lägre arfslotterna, t. ex. då arftagarne utgöras af minderåriga och oförsörjda barn o. s. v.

Då därtill kommer, som ofvan påpekats, att våra angränsande länder gått före oss i den vägen och vårt närmaste grannland Norge befriat 1,000 kr. af hvarje arfslott — äfven de större — från arfsskatt, synes mig, som man hos oss borde åtminstone befria de små arfslotterna under klass I, som icke uppgå till 1,000 kr., från stämpelafgiften.

På grund af hvad jag sålunda i största korthet anfört, tager jag mig friheten vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte besluta antaga följande förslag till ändrad lydelse af 8 § af förordningen den 18 september 1908 angående stämpelafgiften:

8 §.

Följande enskilda handlingar skola förses med stämpel på sätt här nedan stadgas.

A) *Bouppteckning:*

Bouppteckning skall, — — — — —
 24. Stämpelafgift beräknas icke för andel, som på grund af arf eller testamente tillkommer bröstarfvinge eller på grund af testamente efterlevande make eller bröstarfvinges afkomling, där samma andels värde understiger 1,000 kronor, ej heller för annan andel, som icke uppgår till ett värde af 200 kronor.

I öfrigt beräknas stämpelafgiften enligt denna

T A R I F F.

Klass I. För andel, som på grund af arf eller testamente tillkommer bröstarfvinge eller på grund af testamente efterlevande make eller bröstarfvinges afkomling, utgör stämpelafgiften

60 öre för hvarje fulla 100 kr. af andel, som uppgår till 1,000 kr., men icke till 2,000 kr.

(I öfrigt lika med Kungl. Maj:ts proposition.)

Skulle bevillningsutskottet, dit denna motion torde remitteras, finna skäligt förorda ofvanstående förslag, men tillika finner, att därmed borde följa någon jämkning i skatteskalornas inbördes förhållande till hvarandra för att därigenom vinna mera jämnhet mellan skalorna, eller att af denna jämkning utvinna en ökning, som motsvarar den minskning i skattens intäkt, som blir en följd, därest detta förslag godkännes, torde utskottet i sådant fall själf välvilligt föreslå en sådan jämkning.

Stockholm den 1 februari 1910.

Ollas A. Ericsson.

I motionen instämma:

<i>D. Persson</i> i Tällberg.	<i>Nils Larsson.</i>	<i>Carl L. Olausson.</i>
<i>Adolf Janson</i> i Bråten.	<i>Smeds Lars Olsson.</i>	<i>Joh. Andersson</i> i Stårte.
<i>Nils Jönsson</i> i Kvarnberga.	<i>B. P. Ersson.</i>	<i>P. E. Hedström.</i>
<i>C. J. Berggren.</i>	<i>Sixten Mogren.</i>	<i>Z. Åslund.</i>
<i>Joh. Ström.</i>	<i>A. Hansson</i> i Solberga.	<i>Sam. Söderberg.</i>
<i>Fr. Canell.</i>	<i>J. P. Igel.</i>	<i>C. G. Thor.</i>
		<i>C. J. Öberg.</i>